

OPVOERING

Om dit werk te kunnen spelen, hebt u zowel de tekst nodig als de toelating tot opvoering ervan.

De toelating tot het opvoeren van de tekst wordt enkel gegeven op voorwaarde dat u ook de toelating tot het printen van de tekst bekomen hebt.

Printen van de tekst

- Toneelfonds J.Janssens bvba geeft u de toelating exemplaren te printen van het beschikbaar gestelde bestand voor gebruik door de regisseur, de spelers, het decorteam, het technisch team en de souffleur van uw toneelgroep.
- De exemplaren kunnen uitsluitend verspreid en gebruikt worden binnen de eigen toneelgroep en mogen niet aan anderen dan de hierboven opgesomde gebruikers meegedeeld of doorgestuurd worden.
- Geeft u de exemplaren of het bestand door aan derden, zonder voorafgaande schriftelijke toelating van Toneelfonds J. Janssens bvba, dan zal u automatisch een tweede licentie voor het printen van de tekst aangerekend worden.
- De toelating tot het printen van exemplaren is slechts tijdelijk en geldt tot de datum van de eerste opvoering van uw productie.
- Wijzigingen in de tekst zijn slechts mogelijk na voorafgaande schriftelijke toelating van Toneelfonds J.Janssens. Wijzigingen zonder dergelijke toelating vormen een inbreuk op de auteurswetgeving.

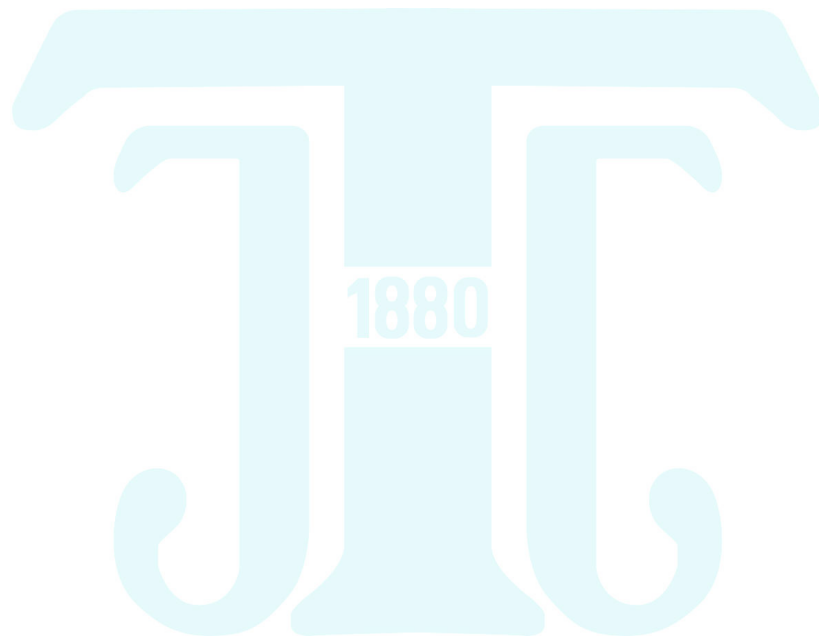
Opvoering van de tekst

- Bij het bekomen van de toelating tot het printen van de tekst, ontvangt u van Toneelfonds J. Janssens een formulier 'Aanvraag tot toelating'. Op dit formulier moet u plaats en datum(s) van opvoering invullen. Het moet minstens vier weken voor de opvoering(en) worden gezonden aan S.A.B.A.M of digitaal worden ingediend via www.sabam.be
- Het opvoeringsrecht wordt verkregen na het bekomen van de hoger omschreven toelating tot het printen van de tekst en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:
S.A.B.A.M
Aarlenstraat 75-77
1040 Brussel
- Het werk moet worden opgevoerd in de door de auteur voorgeschreven rolbezetting.
- ***Wanneer u niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende tarieven voor opvoeringsrechten met 100% verhoogd.***

BELANGRIJKE OPMERKING!

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk op te voeren moet de naam van auteur vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen.
De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

- **Vraag uw toelating tot opvoering aan voor de start van de repetities**
- **Meld tijdig alle wijzigingen in opvoerdata**
- **Betaal de opvoeringsrechten voor de première**
- **Veel plezier met dit project!**

© Toneelfonds J. Janssens

www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

OVER BUITENSPEL

door

Ortwyn Arts

Nr. 3085

OVER BUITENSPEL

Een volkse komedie over voetbal
en andere belangrijke bijzaken uit het leven

door

Ortwyn Arts

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen
2012
Nr.3085

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste ZES tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

S.A.B.A.M.
Aarlenstraat 75-77
1040 Brussel

Na aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een aanvraagkaart die, degelijk ingevuld, minstens vier weken de opvoering(en) naar S.A.B.A.M. moet worden gestuurd.

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

Stichting Bredero Auteursrechtenbureau
Valeriaanstraat 13
1562 RP Krommenie

BELANGRIJKE OPMERKING !

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk *OVER BUITENSPEL* op te voeren moet de naam van auteur *ORTWYN ARTS* vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen. De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

Wettelijk depot D/2011/220/027

ISBN 978-90-385-11559

© 2011 Toneelfonds J. Janssens/Ortwyn Arts

www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

PERSONAGES

(4 dames – 2 heren)

GEORGE COOLEN :

DORIEN COOLEN, dochter van George en Gerda :

HANS COOLEN, zoon van George en Gerda :

ANGELE VISSERS, moeder van Gerda :

JOKE VERVLOET, vriendin van Dorien :

LIEVE PEETERS, moeder van Joke :

DECOR

Een huiskamer in een werkmanswoning. Tafel, stoelen, sofa, een salon. Minstens een deur naar de gang en andere kamers. Ergens in een hoek staat een grote kamerplant. Verdere aankleding naar eigen inzicht en middelen.

KORTE INHOUD

George Coolen komt thuis van zijn werk en moet via een brief vernemen dat zijn vrouw het huis verlaten heeft en dat ze haar geluk gaat zoeken bij een andere man. Die andere man is dan nog de spits van Excelsior, de ploeg waar George bestuurslid van is en waar hij zelf hemel en aarde heeft bewogen om hem in de ploeg te krijgen. Als diezelfde dag dan nog zijn dochter Dorien komt vertellen dat ze een ‘verrassende’ relatie heeft, zoonlief veel vroeger terugkeert van zijn wereldreis en schoonmoeder Angele zich met de zaken komt bemoeien, is het voor George de hoogste tijd om de waarheid aan het licht te brengen. Een stuk over relaties, familie, anders-geaardheid en natuurlijk over voetbal.

EERSTE BEDRIJF

(George komt binnen met aktetas of mallet, hij komt van zijn werk.)

GEORGE : Gerda! Gerda ik ben thuis, Gerda! Ik heb honger. Allee, waar zit gij nu? Gerda? Gerda! Ik heb belangrijk nieuws te vertellen over Toon. Die is toch weer niet met haar moeder op stap zeker? Dat wordt de laatste tijd blijkbaar een vieze gewoonte en ik keek er al naar uit om mijn voetjes onder de tafel te schuiven en heerlijk te genieten van ons Gerda haar kookkunst. Want als ze wil dan kan ze potverdikke goed koken. Alleen, ze wil niet zo gemakkelijk dat is het probleem. Ze zal in de keuken wel weer iets hebben klaarstaan met een briefje bij. Je hoeft het alleen maar op te warmen. Zie je wel, daar ligt al het briefje. Amai, ze heeft precies heel wat te vertellen, het is een hele brief. Laat me eens zien... Eerst mijn bril pakken... *(George leest de brief in stilte en mompelt daarna half onbegrijpelijke zinnen)* Dat is..., Dat kan niet.... Rustig George, ge hebt hard gewerkt, ge zijt moe en daardoor leest ge alles verkeerd. Rustig ademen George, rustig ademen, brief wegleggen en dan terug lezen maar nu dan correct. *(leest luidop)* George, Ik heb er lang over nagedacht, maar nu heeft niet alleen mijn verstand maar ook mijn hart gezegd dat ik moet opstappen. En dat heb ik nu dus gedaan. Ik heb dit huis definitief verlaten. Ik wil ook niet hypocriet doen en je dit verzwijgen: ja, er is iemand anders. Iemand die gij toevallig ook heel goed kent. Voortaan zullen Fons De Coninck en ik samen het leven delen. Fons de Koninck, spits bij excelsior. Bedankt George dat gij die in de ploeg hebt gehaald. De beste transfair die Excelsior ooit heeft gerealiseerd. Sinds ik Fons heb leren kennen voel ik me weer honderd procent vrouw en dat is lang geleden. Ook de sprankel die in elke vrouw hoort te zitten is weer helemaal terug, allemaal dankzij Fons. Wees maar zeker dat dit geen bevlieging is maar een definitieve keuze. Daarom is er voor u geen plaats meer in mijn leven. Probeer dus niet om mij op de één of ander manier te vinden om mij te overhalen terug te komen, want dat zou een averechts effect kunnen hebben. Ge vindt wel iets in de ijskast om te eten. Saluut en tot nooit meer. PS: Natuurlijk zie ik u nog wel op de rechtbank om de

echtscheiding te regelen maar dat zal dan zeer zakelijk verlopen! (*legt brief neer*) Dat is dus hetzelfde als wat ik daarstraks heb gelezen, dus het is waar. VERDOMME, VERDOMME, VERDOMME, ons Gerda is weg. Hoe is dat nu in godsnaam mogelijk. Na 26 jaar is madam in één keer weg. Ineens vindt ze het nodig om er uit te trekken met een andere. En dan nog wel met de rosse Fons begot. Hoe kan ze me dat nu aandoen? Een affaire beginnen met... de spits die mij al heel het jaar ontgoocheld heeft en die Excelsior zoveel heeft gekost. Het had verdorie onze zoon kunnen zijn. Waarom dat ze nu uitgerekend met die Fons moet aanpappen, dat begrijp ik niet; dat gaat mijn verstand te boven. Allee, een spits die dit seizoen nog maar drie keer gescoord heeft, maakt mijn vrouw hare kop zot en zij trapt daar met haar twee voeten in. (*richt zich tot een kamerplant*) Snapt gij dat? (*richt zich tot een kamerplant*) Snapt gij dat, vroeg ik. Ja, ik heb het tegen u, triestige plant. Waarom ik tegen u begin te klappen? Omdat gij op dit moment het enige natuurlijke wezen in huis zijt bij wie ik mijn hart eens kan luchten. Kom, vertelt nu eens, wat is uw eerste reactie? Maar eerlijk zijn hé. Zeg mij nu eens hoe zoude gij reageren? Gij zou uw bladeren laten hangen. Dat is ook geen oplossing hè.

(Ondertussen is Dorien binnengekomen. Ze heeft haar vader tegen de plant horen praten maar hij heeft haar nog niet opgemerkt.)

DORIEN : Dat gij heel raar doet, dat is mijn eerste reactie.

GEORGE : (*merkt Dorien op*) Ha Dorien, gij hier? Ons ma is gaan lopen.

DORIEN : Ons ma gaan lopen? Waar en hoe ver? Was ze niet beter eerst naar de dokter geweest om haar hart eens te laten controleren? Als ge op die leeftijd nog begint te joggen dan moogt ge niet roekeloos van start gaan .

GEORGE : Nee, ze is niet gaan joggen; ze is gaan lopen, allee niet gaan lopen in de zin van lopen, ik bedoel ze is er vandoor.

DORIEN : Hoe, ze is er vandoor?

GEORGE : Zeg kinneke, heb ik daarom zoveel geld in uw hogere studies gestoken om u dan zo stom te horen reageren?

DORIEN : Pa, het is allemaal redelijk verward wat gij hier zegt, vindt ge ook niet?

GEORGE : Allee, voor de derde keer: uw ma is er uitgetrokken; ze is er vandoor met de Fons, de rosse Fons.

DORIEN : Sorry, rosse Fons?

GEORGE : Awel, de rosse Fons. Fons de Coninck , de spits van Excelsior.

DORIEN : Ha, die Fons! De Fons van Excelsior! Zeg pa, wat voor onzin vertelt gij nu allemaal? Gij zijt toch niet van de trap gevallen of zo? Hebt ge een hersenschudding misschien?

GEORGE : Ha ik vertel onzin! Allee vooruit, ik ben George de waanzinnige. Awel, lees dan deze brief maar eens. Pas op, ik heb die niet zelf geschreven moest ge dat denken.

DORIEN : (*Leest brief*) Maar allee pa, wat is dat allemaal? En gij laat dat allemaal zo maar gebeuren?

GEORGE : Ja kinneke, wat moet ik doen? Op de kerktoren klimmen en als een losgeslagen zot beginnen roepen “Gerda kom terug! Gerda, ik heb u nodig!”

DORIEN : Maar pa toch. En hebt gij dat dan niet zien aankomen? Heeft ons ma dan niets laten merken?

GEORGE : Merken, merken? Kinneke, een huwelijk dat is als een fles champagne: heel verleidelijk, heel lekker maar eens dat de stop verwijderd is gaan de broebeltjes snel weg en voor dat ge het weet valt die niet meer te drinken. Soms gebeuren er dingen in een huwelijk waar ge van zegt: tja... Ge zult dat allemaal zelf nog wel ondervinden als ge er ooit zelf in zit.

DORIEN : Allee pa, en dan met de spits van Excelsior, zo een jonge gast. En een schoonheid is het ook niet; ze is er zeker niet op vooruit gegaan. Oren die veel te ver van zijn kop staan en dan dat stom ros haar... precies koperdraad die hij op zijn knikker heeft liggen.

GEORGE : Nu moet ge ook niet overdrijven hé Dorien. Zo lelijk is hij nu ook weer niet. Maar scoren doet hij begot niet.

(Dorien begint zachtjes te lachen)

Waarom begint gij nu te lachen? Ik vind daar niets grappig aan.

DORIEN : Sorry pa, maar ik zie het artikel al in het clubblad staan: “Spits die door

George Coolen werd aanbevolen vergeet te scoren op het veld maar doet het wel bij George Coolen zijn vrouw.“ of “Vrouw van George Coolen speelt met plezier buitenspel met lievelingsspits van George.”

GEORGE : Ja, ja, maak me maar belachelijk.

DORIEN : Sorry pa, ik zal het niet meer doen. Nee, ik heb echt compassie met u . Maar het is allemaal zo raar. Precies of ik het allemaal nog niet goed beseft; dat het nog niet echt bij mij is doorgedrongen .

GEORGE : Ge hebt gelijk kinneke. Het is allemaal heel raar. Maar ik weet dat gij mij zult steunen door dik en dun. Ik weet dat ik op u kan rekenen. En juist met die kerel! Die kerel waar ik potverdorie mijn nek heb voor moeten uitsteken in het bestuur. Ik was de enige die hem zag zitten als speler. ‘Maar allee George’ zeiden de anderen ‘wat ziet gij nu in die kerel?’ Ik zei: ‘ik zie daar een groot talent in. Ik heb hem al dingen zien doen die ik bij Excelsior nog niet dikwijls gezien heb. Als we die kopen, dan kunnen we hem binnen een paar jaar doorverkopen met heel veel winst. De grote ploegen zullen in de rij staan om hem bij ons weg te halen. Zeg dat George Coolen het gezegd heeft.’ En ik krijg gelijk. Voor een stuk toch. Hij doet nu dingen die ik een andere speler van Excelsior nog niet heb zien doen. Maar in plaats dat ze hem komen weghalen komt hij mijn vrouw weghalen. Het is potverdomme gene goaltjesdief; het is een vrouwendief. Niets heeft hij op het veld al laten zien. Mij bij de ploeg belachelijk gemaakt, dat is het enige dat hij al gepresteerd heeft. Zie ons daar staan onderaan de rangschikking met den duurste spits uit derde provinciaal in ons rangen.

DORIEN : Rustig nu maar pa. Wanneer hebt ge die brief van ons ma gevonden?

GEORGE : Pas. Ik kwam thuis van mijn werk en ons ma was er niet. Ik denk: laat ik maar eens in de keuken kijken, want ik rammelde van de honger. En daar vond ik die brief in mijn bord.

DORIEN : Ocharme pa. En dan zo hard en gemeen geschreven. Wat gaat ge nu doen?

GEORGE : Naar het frituur gaan zeker?

DORIEN : Nee, ik bedoel: hoe moet het nu verder? Ik zal wel voor uw eten zorgen, ga maar even zitten. Ik zal wel iets vinden dat ik kan warm maken.

GEORGE : Laat maar kinneke. Ik heb al geen honger meer. Ik heb mijn buik al vol van

ons ma haar kuren. We zullen best alles even laten bezinken. Ik ben al blij dat gij hier zijt.

DORIEN : Hoe en wanneer is ze daar dan zo zot van geworden? En hoe zat het tussen jullie de laatste tijd?

GEORGE : Ba, tussen ons? Dat ging zijn gangeske, zoals dat al 26 jaar ging zeker.

DORIEN : En met de seks?

GEORGE : Hoe, met de seks? Wat bedoelt ge?

DORIEN : Zeg pa, ik moet hier toch geen voorlichting gaan geven? Hoe vaak deden jullie het? Twee keer, drie keer per week, per maand, per jaar? En zat er genoeg variatie in?

GEORGE : Zeg kinneke, gij zijt precies Goedele Liekens. Ik zal hier in het bijzijn van mijn dochter mijn seksleven eens op tafel leggen zeker!

DORIEN : Ik wil u alleen maar helpen hé pa. Ge moet toch op zoek gaan naar de reden van haar vertrek. Ge kunt u daar toch zomaar niet neerleggen. Hebt gij dan nooit iets gemerkt bij die twee? Gij waart toch ook al die tijd op den Excelsior?

GEORGE : Iets gemerkt? Luister kinneke, tussen uw moeder en mij zijn dingen .... Ik was zo content dat uw moeder de laatste tijd zo graag mee naar de voetbal ging. Ik dacht echt, ja ze heeft het ontdekt. Ze weet eindelijk waar het in het leven om draait.

DORIEN : Maar wat heeft die Fons nu dat gij niet hebt? Hebt ge daar al eens over nagedacht?

GEORGE : Ik weet het niet, ik weet het niet. Alvast geen scorend vermogen.

DORIEN : En hoe gedroeg die Fons zich de laatste tijd tegenover u?

GEORGE : Kinneke, stop nu maar met vragen te stellen. Hoe meer vragen dat ge er over stelt hoe minder antwoorden ik in mijn kop heb. Ik ben waarschijnlijk zo blind als een mol, zo stom als een ezel en zo dwaas als een kieken zonder kop geweest. Ik weet niet wat me allemaal overkomt.

DORIEN : Wilt ge dat ik eens met ons ma ga klappen?

GEORGE : Nee! Nee, dat moet ge niet doen. Ik bedoel, wat zou ge haar kunnen zeggen? Ge weet, als ons ma iets in hare kop heeft dan heeft ze het niet in haar gat. Het enige wat we kunnen doen is hopen dat ze snel met hangende pootjes terug naar huis komt. Maar ik weet niet of ik haar dan ook terug binnen zal

laten. Het is voorbij kinneke; er is afgefloten en er komen geen verlengingen. Laten we het niet meer over ons ma hebben. Hoe is eigenlijk het met u? Dat wil ik weten.

DORIEN : Met mij? Oh dat gaat wel.

GEORGE : Oei, dat klinkt ook niet echt overtuigend. Bevalt het alleen wonen u toch niet zo goed. Als ge wilt kunt ge altijd terug thuis komen, dat weet ge. En nu zeker, nu ik alleen kom te staan. Zeg, dat is nog niet zo'n slecht gedacht, wij hier met twee samen. Dan kunnen we mekaar een beetje steunen. De ene eenzame helpt de andere.

DORIEN : Nee pa, dat is geen goed idee. Bovendien, ik ben niet eenzaam, integendeel. Ik wou juist vandaag... Nee laat maar, het is niets.

GEORGE : Jawel, het is wel iets. Ik voel dat. Ze zeggen wel eens dat vaders niet voelen als er met hun kinderen iets aan de hand is. Dat zo'n zaken alleen door de moeder worden ervaren. Allemaal dikke flauwekul. Ik heb het altijd direct gemerkt als er bij mijn kinderen iets aan de hand was. Ik was er misschien niet altijd direct voor hen; soms moest ik een vergadering al wel eens voorrang geven, maar dan probeerde ik altijd er even later toch nog voor hen te zijn. En probeerde ik te luisteren.

DORIEN : Dat is waar pa. Maar nu is er echt niets. Allee, misschien is er wel iets maar het is nu niet het moment.

GEORGE : Jawel, kom vertel het maar. Ik heb niet graag dat mijn dochterke met iets op haar lever blijft rondlopen.

DORIEN : Vooruit dan maar, op hoop van zegen. Ik... Ik was eigenlijk vandaag expres naar hier gekomen om jullie iets speciaal mee te delen, maar ik had natuurlijk deze omstandigheden niet verwacht. En daarom ik weet niet of dit nu wel het geschikte moment is.

GEORGE : Zeker weten van wel. Wacht, ik zal ons eerst een koppeke koffie inschenken, dat praat gemakkelijker. Ge ziet, uw vader weet van aanpakken. (*Schenkt koffie in voor hen beiden*) Zo, en vertel me nu maar eens wat er aan de hand is.

DORIEN : Ik ben niet eenzaam pa, integendeel. Ik heb iemand leren kennen waar ik smoorverliefd op ben.

GEORGE : Ola, mijn dochter heeft terug een vrijer. Maar dat is toch fantastisch kinneke. Waar gaan we dat schrijven, moeder en dochter samen terug op vrijersvoeten. Zeg kinneke, het is toch geen speler van Excelsior, hoop ik? Want dat wil ik op dit moment niet nog eens meemaken .

DORIEN : Nee, nee pa wees maar gerust. Het is niemand van Excelsior en het is ook gene vrijer.

GEORGE : Een vriend? Ja sorry, tegenwoordig noemen ze dat liever een vriend. Wij hadden het vroeger altijd over een vrijer; de jeugd van tegenwoordig spreekt liever van mijne vriend.

DORIEN : Nee pa, het is ook gene vriend. Het is een...

GEORGE : Iets heel moeilijk precies. Of wilt ge hints spelen? Klinkt als... hoeveel lettergrepen...?

DORIEN : Het is... een vriendin... een lief. Ik heb ontdekt dat ik lesbisch ben.

(George die net van zijn koffie begon te drinken, spuwt hem uit.)

GEORGE : Wat! Hoe kunt ge nu zoiets ontdekken... Of zijt ge een paar dagen geleden 's morgens voor de spiegel gaan staan en had ge zo ineens iets van 'wat zie ik nu, ik ben ik lesbisch of wat?' Wat zegt gij nu toch allemaal. Allee Dorien, denkt toch eens na. Dat kan toch niet. Gij zijt mijn dochter.

DORIEN : Juist daarom hé pa, ik zal de aard naar u hebben zeker. Gij zijt toch ook zot van schoon vrouwvolk.

GEORGE : Hou uwe flauwe praat maar voor uw eigen. En dat komt gij mij nu vertellen? Juist op de dag dat uw vader al zoveel miserie heeft, komt ge er nog een schepje bovenop doen.

DORIEN : Ik had u toch gewaarschuwd dat het niet het moment was om het te vertellen. Maar nee, ge wist het weer beter. Gij wou per se dat ik het onderwerp aansneed. En daarbij, dit gaat niet over miserie hé pa; dit is goed nieuws.

GEORGE : Goed Nieuws? Legt me dat dan maar is een keer uit. Mijn dochter komt vertellen dat ze een lief heeft in plaats van een vrijer. Ik zie mijn dochter al bezig... brrrr ik mag er niet aan denken. Ik zie mijn kinneke recht in haar ongeluk lopen en ik mag niet zeggen dat ze er nog een hoop miserie bij krijgt.

DORIEN : Alstublieft hé pa, ik loop niet in mijn ongeluk. En hou alstublieft op met me kinneke te noemen. Ik ben oud en wijs genoeg om te weten wat ik moet doen en laten. Ik heb het verschillende keren met een jongen geprobeerd en telkens liep het mis. Ik voelde me er iedere keer slecht bij. En ja, ik heb getwijfeld. Ik wist niet wat er met mij scheelde, ik dacht telkens dat ik niet normaal was. Tot ik Joke leerde kennen. Toen begreep ik hoe de vork aan de steel zat. Enfin, ik begreep dat er bij mij eigenlijk gene steel aan te pas hoefde te komen. En eindelijk voelde ik wat verliefd zijn was. Eindelijk kreeg ik het goede nieuws dat er voor mijn potje toch een dekseltje bestond. Joke maakt mij heel gelukkig. Wij hebben het fantastisch samen. En binnenkort gaat Joke bij mij intrekken en wij zullen alles doen om ons leven te laten lukken. Natuurlijk krijg ik ook geen levenslange garantie op ons relatiegeluk. Maar wie krijgt dat wel? Niemand toch hé pa? Kijk maar naar u zelf, na 26 jaar alles om zeep. Ik weet één ding: ik ben nu gelukkig. Alleen zit ik met een lastig gevoel. En om dat lastig gevoel weg te krijgen heb ik uw steun nodig pa. Pas als gij mijn seksuele geaardheid aanvaard, net zoals ik die heb moeten aanvaarden, dan pas zal ik compleet gelukkig zijn en zal dat lastig gevoel verdwenen zijn. Echt, als ge Joke zult leren kennen ben ik er zeker van dat ge me gelijk zult geven en dat ge zult zeggen dat het een fantastisch meisje is en dan zult ge helemaal gerust gesteld zijn wat mijn toekomst betreft... Toe pa, stel me niet teleur en laat zien dat ge een moderne begrijpende vader zijt. Wees fier op u dochter; ge hebt meer redenen om fier te zijn op uw dochter dan op uw vrouw en nog meer redenen dan op uwe spits.

GEORGE : Maar dat is allemaal niet zo makkelijk te snappen kind. Allee, mijn dochter die met één of ander griet in bed duikt. Wat doen jullie daar dan? Op een gegeven moment moet ge toch iets te kort hebben. Waar ligt dan jullie climax?

DORIEN : Zeg pa, nu zijt gij precies Goedele Liekens. Zal ik hier mijn seksleven eens met mijn vader gaan bespreken zeker. Het enige dat ik vraag, pa, is dat ge mijn geluk niet in de weg staat.

GEORGE : Ge hebt gelijk kinn... Dorien, ge hebt gelijk. Wie ben ik om te zeggen hoe gij gelukkig moet zijn in een relatie. Awel, ik zal eens modern zijn. Nu gaat ge

van mij verschieten. Ik zal uw beslissing aanvaarden en ik wil heel rap kennismaken met dat knap en vriendelijk Joke. Ik zal ze goed ontvangen en vriendelijk tegen haar zijn. Maar ik zal wel tegen haar zeggen dat ze goed voor mijn dochter moet zorgen, want dat ze anders met mij te doen krijgt.

DORIEN : Dat moet ge zeker doen pa. Weet ge al dat gij een schat zijt! Zo maken ze er tegenwoordig geen meer.

GEORGE : Ha voilà, nu hoor ik het eens van een ander. Vertel dat maar eens aan uw moeder.

DORIEN : Dat zal ik zeker doen en nog veel meer als het moet.

GEORGE : Dorientje, ik heb toch nog één vraag. Hoe zit dat nu bij jullie? Zijt gij het manneke of het vrouwke of is Joke...

DORIEN : Pa!

GEORGE : Nee natuurlijk, gij zijt het vrouwke, dat is zeker. Ja maar nee, dan ben ik gerust!

DORIEN : Nee pa, dat is een stomme vraag die niets ter zake doet. Ik was nu juist zo trots op u. Laat het nu zo.

GEORGE : Ja natuurlijk, een stomme vraag... Ik zal nog wel het één en het ander moeten leren, vrees ik.

(De bel van de voordeur gaat)

Allee, met wat voor slecht nieuws gaan ze nu weer afkomen?

DORIEN : Het is toch niet om dat ze aan de voordeur bellen dat ze slecht nieuws komen brengen. Ge moet nu ook niet paranoïde worden hé pa.

GEORGE : Ik wordt niet paranoïde, maar het is de bomma die aan de voordeur staat.

DORIEN : Hoe weet gij nu dat dat ons bomma is? Dat kan toch net zo goed iemand anders zijn.

GEORGE : Dat is de bomma zeg ik, u let op mijn woorden. Ik hoor dat. Er is niemand die mijn bel zoveel pijn doet dan uw bomma. Ik hoor mijn bel dan bijna schreeuwen: 'blijf hier niet staan, ga weg'. En wat uw bomma ook komt doen of zeggen... uw bomma is altijd slecht nieuws.

DORIEN : Pa, het is goed nu hé. Allee, ik zal opendoen en hou u een beetje rustig, pa.

(Dorien gaat deur open maken; Angele komt binnen)

ANGELE : Dag George.

GEORGE : Dag Angele.

ANGELE : Waar is ons Gerda?

GEORGE : Waar is ons Gerda? Dat is een goeie vraag, waar is ons Gerda? Ik denk dat ze op dit moment een spits aan het uitproberen is.

ANGELE : Zeg, houdt iemand anders voor den aap. Waarom moet gij nu altijd die voetbal erbij betrekken. Met u kunt ge geen vijf minuten klappen of ge hebt het onderwerp voetbal erbij gehaald. Ik heb hier nog niet anders geweten of het draait hier om voetbal en nog eens voetbal. En ons Gerda interesseert zich niet in voetbal.

GEORGE : Daar zou ge nog van kunnen verschieten.

ANGELE : En als het dan nog om echte voetbal ging! Maar de pottenstampers van Excelsior kunt ge moeilijk voetballers noemen. Derde provinciaal, hoe diep kan een ploeg nog zakken? In den tijd dat uw grootvader zaliger nog in het bestuur zat dan was het heel wat anders. Toen speelden ze in derde nationaal. En heel het dorp leefde met die ploeg mee; er was altijd ambiance. Iedereen ging naar de thuismatchen kijken; zelfs de vrouwen volgden het op de voet. Maar nadat uw grootvader gestorven is, kwam uw vader in het bestuur. De familie Coolen wou kost wat kost iemand in het bestuur hebben. Dat was voor hen een prestigezaak. Maar met uw vader in het bestuur ging het met Excelsior al snel steil bergaf. Ja, en toen kwam gij in het bestuur en toen zakte Excelsior helemaal weg in het moeras. De spelers maken meer ruzie dan goals en.....

DORIEN : Zeg bomma, zou ge nu eens willen ophouden met onze pa zo te kleineren. Die heeft al genoeg miserie naar zijn kop gekregen vandaag.

ANGELE : Oei, heeft hij op zijn werk een zware sigaar moeten smoren? Ja, daar zijn bazen voor hé, om mensen die hun werk niet goed doen op tijd en stond op hun plaats te zetten. En de mensen die er hun voeten aan blijven vegen, die blijven fouten maken, die moeten ze dan maar sanctioneren; of als het niet anders kan buitensmijten.

DORIEN : (*kwaad*) Onze pa heeft helemaal geen sigaar moeten smoren op zijn werk.

ANGELE : Zeg amai, bijt mijne neus niet af. Gij vergeet zeker dat ge tegen uw grootmoeder bezig zijt.

DORIEN : En gij vergeet zeker dat ge tegen mijn vader bezig zijt.

ANGELE : Die jeugd van tegenwoordig... niets respect hebben ze nog voor een mens.

GEORGE : Laat maar Dorien. We zullen uw bomma eens klaar en duidelijk zeggen waar het op staat. Wel Angele, het zit zo: uw Gerda is niet langer mijn Gerda. Maar wacht, juich nog niet te vroeg. Ik zou zeggen: begint niet te juichen voor het doelpunt gescoord is. Maar dat ga ik niet doen want ik mag met u niet meer over voetbal spreken. En aangezien ik de ideale schoonzoon ben zal ik dat dan ook respecteren. Ik zeg alleen maar dit: uw Gerda zal ook niet alleen meer uw Gerda zijn maar ook die van een zekere Fons. Nu zal de naam Fons u misschien heel weinig zeggen aangezien ge helemaal niet meer geïnteresseerd zijt in voetbalploeg Excelsior. Maar die Fons die is nu toch wel toevallig hun spits zeker! En daar is uw Gerda nu naartoe getrokken.

ANGELE : Wat zegt gij nu? Is ons Gerda...? Heeft die... is die... Ja, wat moet ik daar nu op zeggen?

GEORGE : Zo weinig mogelijk Angele, dat is het beste voor iedereen.

(na een lange stilte)

ANGELE : Maar ik wou toch even zeggen...

GEORGE : Ssssstttt, geniet van deze stilte. Ze is zeldzaam als gij in de buurt zijt.

ANGELE : Ik zal veel denken en weinig zeggen.

GEORGE : Voilà zie, ziet ge nu wel dat wij elkaar begrijpen.

ANGELE : Nee, dit moet ik toch even kwijt. Dat komt er van als ge uw vrouw niet de aandacht geeft die ze verdiend.

GEORGE : Oh hoe spijtig! Nu kwamen we eens even goed overeen, maar helaas het heeft niet lang mogen duren.

ANGELE : Het is toch waar zeker, wat voor stom mens ben ik nu.

GEORGE : Ja, dat hebt ge zelf gezegd hé Angele. Zoiets zou ik nooit durven zeggen. Denken daarentegen natuurlijk wel.

ANGELE : Wat zou ik nu mijn gedacht niet zeggen, enkel om de lieve vrede te

bewaren. Waarom zou ik mijn dochter, mijn eigen vlees en bloed, laten beledigen, alleen maar omdat mijn kleindochter mij de les wil spellen. Ik weet ook wel dat ons Gerda geen heilige is. Dat heeft ze van haar vader. Ik zeg altijd: de goede karaktertrekken heeft ons Gerda van mij en de slechte heeft ze van haar vader.

DORIEN : Allee bomma, waarom moet dat nu weer? Waarom moet ge onze bompa er nu weer bij betrekken? Dat was nog zo een doodbrave mens.

ANGELE : Dood, ja; maar braaf...? In de grond was dat gene slechte mens, nee, maar ik hoop wel dat ze hem diep genoeg hebben gestoken.

DORIEN : Alstublieft zeg bomma, nu moet ge u zelf eens bezig horen. Weet ge wat het probleem van u en uw dochter is? Jullie zijn alle twee rotverwend. Ons ma heeft altijd gedacht, omdat ze enige dochter is waarschijnlijk, dat de wereld alleen voor haar draait en dat alles moest gebeuren zoals zij dat wou.

ANGELE : Dorien, stop daar onmiddellijk mee, gij brutaal nest! Ge zijt nog altijd tegen uw bomma bezig. Een beetje respect zou hier wel op zijn plaats zijn, vindt ge dat nu zelf ook niet?

DORIEN : Respect moet ge verdienen bomma. Dat krijgt ge niet enkel door het feit dat ge in de stamboom een paar takken hoger zit.

ANGELE : Maar hoor nu toch eens wat een brutaliteit! Is dat de dank die uw moeder krijgt voor jarenlang te hebben geprobeerd om haar kinderen in eer en geweten een goede en degelijke opvoeding te geven? En gij laat dat weer allemaal gebeuren George! Gij vindt het weer niet meer dan normaal dat een meisje van twintig zo tegen haar grootmoeder te keer gaat. Waarom verbaast mij dat eigenlijk niet? Gij hebt u nooit iets aangetrokken van de opvoeding van de kinderen. Ze maken en dan was meneer zijn taak afgelopen. Ons Gerda moest van u zelfs borstvoeding geven, zo waart ge zeker dat ge 's nachts niet uit uw bed moest als de kinderen van honger begonnen te schreeuwen. En als ze ziek waren, wie moest er dan altijd voor hen opdraaien? Ons Gerda! Ja, Gerda doet gij dat maar want ik moet zien dat ze me niet besmetten want ik heb volgende week een paar belangrijke matches bij Excelsior die ik niet mag missen. Of als het met de kinderen niet zo goed ging op school en jullie werden op de ouderavond gevraagd... Ja Gerda, gaat gij daar maar naartoe want ik heb een

bestuursvergadering bij Excelsior. En er staan een paar punten op de agenda waar ik een beslissende rol in heb.

DORIEN : Maar reageert daar nu toch eens op pa! Waarom laat gij altijd zo makkelijk over u heen lopen? Typisch! Als ons ma ons vroeger naar ons voeten gaf voor iets wat we niet gedaan hadden, gaf gij ons ma ook altijd gelijk. Om dan even later bij ons pootjes te komen geven. Zo van: ‘sorry hé gasten, ik moest dit even doen, ge kent ons ma’. Altijd maar kruipen, altijd maar u laten vernederen. Waarom zegt ge nu tegen de bomma eens niet flink uw gedacht?

ANGELE : George, waarom zegt gij nu eens niet tegen uw dochter dat ze haar boekske flink te buiten gaat?

GEORGE : *(staat op en gaat zijn jas aandoen)* Waarom laten jullie mij eigenlijk eens niet een tijdje gerust?

ANGELE + DORIEN : Waar gaat gij naartoe?

GEORGE : Ik ga naar een plaats waar het iets rustiger is dan hier. Een discotheek of zo, we zullen wel zien. *(af)*

DORIEN : Hij is weg.

ANGELE : Allee, nu zitten we hier. Ge ziet wel, normaal moet iemand zoals uwe pa nu getroost worden, maar nee hij trekt naar een discotheek.

(er volgt een lange ongemakkelijke stilte)

DORIEN : En bomma, moet ge iets drinken of zegt ge ‘nee laat maar het is de moeite niet meer want ik blijf niet lang’.

ANGELE : Iets drinken? Awel dat is nu eens een goed idee. Geef maar een koffietje.

DORIEN : Een koffietje. *(giet achter de rug de koffie die George gemaakt heeft weg)*
Nu is hier toch niets koffie in huis zeker. Ja, mannen die er alleen voorstaan krijgen het huishouden niet geregeld. Ik heb er echt compassie mee. Hoe dat sommige vrouwen hun gezin zo in de steek kunnen laten, dat begrijp ik toch niet goed.

ANGELE : Gij zijt echt kwaad op mij, hé Dorien?

DORIEN : Hoe zou dat komen, denkt ge?

ANGELE : Akkoord! Ik heb uw vader misschien een beetje te hard aangepakt. Maar

een mens moet zo af en toe toch eens zijn gedacht zeggen; dat lucht op.
Komaan Dorientje...

DORIEN : Dorien!

ANGELE : Dorien, ge kunt nu toch niet zeggen dat hier binnen het gezin alles op wiertjes liep en dat het enkel de schuld is van uw ma. Waarom zijt gij alleen gaan wonen? Waarom is onze Hans op wereldreis vertrokken? Toch niet omdat het hier zo geweldig gezellig was.

DORIEN : Ik ben alleen gaan wonen gewoon omdat ik op eigen benen wilde staan. En onze Hans is aan een wereldreis begonnen om zichzelf tegen te komen.

ANGELE : Komaan zeg, op eigen benen staan, zichzelf tegen komen... Maak uw ouwe bomma maar niets wijs. Jullie voelden ook dat de spanning hier te snijden was. Jullie zagen jullie pa en ma fouten maken maar durfden geen partij te kiezen. Trouwens Dorien, over dat alleen wonen van jou...? Hoelang gaat dat duren?

DORIEN : Hoe bedoelt ge: 'hoe lang gaat dat duren'?

ANGELE : Ja, wanneer gaat ge nu eindelijk eens een keuze maken wat jongens betreft. Want gij kent er ook iets van hé meiske. Elke keer dat ge bij mij komt hebt ge een andere bij en dan denk ik: 'nu heeft ze een goede partij te pakken, nu zal ik zijn naam maar goed proberen te onthouden'. Maar lap, de volgende keer heet hij weer helemaal anders. Allee, neem nu die laatste, die Philip.

DORIEN : Wouter.

ANGELE : Hoe Wouter...?

DORIEN : Ja, de laatste heette Wouter. Philip was de voorlaatste.

ANGELE : Kijk, dat bedoel ik dus. Maar die Philip dat was toch die jongen die rechten studeerde? Ik moet zeggen dat die er zeker niet slecht uitzag. En bovendien de zoon van een industrieel! Wel, toen ik die zag dacht ik direct: 'amai, als ons Dorien die nu maar goed soigneert. Een goede positie in het vooruitzicht, goed uitzicht en ik denk nog goed vurig ook'. Ik heb die toen een 8 op 10 gegeven in mijn boekske. Ja, ge moet zo niet kijken, ik heb een heel puntensysteem om de toekomstige van mijn kleinkinderen te beoordelen en dus die Philip heeft een 8 gekregen. En dat is veel, heel veel want een 10 zal ik nooit geven, om de simpele redenen dat de perfecte man niet bestaat. Die Gunter waar dat ge ooit eens mee binnengewandeld zijt... Ik zal het nu eerlijk zeggen maar die heb ik